त्वमेव चातको धारा इति लोचनगोचराः ।
किमस्मदम्भोदवरं कार्पन्योक्तिः प्रतीक्ष्यसे ॥ ६ ॥
रे रे चातक सावधानमनसा मित्रं क्षणं श्रूयतां
अम्भोदा बहवो हि सन्ति गगने सर्वे ऽपि नैतादृशाः ।
केचिद्वृष्टिभिरार्द्रयन्ति वसुधां गर्जन्ति केचिद्वृथा
यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा ब्रूहि दीनं वचः ॥ ७ ॥
किं तेन हेमगिरिणा रजताद्रिणा वा
यत्राश्रृताश्च तरवस्तरवस्त एव ।
मन्यामहे मलयमेव यदाश्रयेण
कं कोलनिम्बकुटजान्यपि चन्दनानि ॥ ८ ॥
कर्मायत्तं फलं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।
तथापि सुधिया भाव्यं सुविचार्यैव कुर्वता ॥ ९ ॥
को लाभो गुणिसङ्गमः किमसुखं प्रज्ञेतरैः सङ्गतिः
का हानिः समये च्युतिर्निपुणता का धर्मतत्त्वे रतिः ।
कः शूरो विजितेन्द्रियः प्रियतमा कानुव्रता किं धनं
विद्या किं सुखमप्रवासगमनं राज्यं किमाज्ञाफलं ॥ १० ॥
अप्रियवचनदरिद्रैः प्रियवचनाढ्यैः स्वदारपरितुष्टैः ।
परपरिवादनिवृत्तैः क्वचित्क्वचिन्मण्डिता वसुधा ॥ ११ ॥
एकेनापि हि शूरेण पादाक्रान्तं महीतलं ।
क्रियते भास्करेणेव स्फारं स्फुरिततेजसा ॥ १२ ॥
रक्तत्वं कमलानां सत्पुरुषाणां परोपकारित्वं ।
असतां च निर्दयत्वं स्वभावसिद्धं त्रिषु त्रितयं ॥ १३ ॥
प्रायः कन्दुकपातेन पतत्यार्यः पतन्नपि ।
तथा त्वनार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा ॥ १४ ॥